

W., dnia 5 marca 2018 r.

sygn. akt OSD 6/18

ORZECZENIE

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego

Okręgowej Izby Radców Prawnych we W.

z dnia 5 marca 2018 r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych we W. w składzie:

Przewodniczący: r.pr. A. D.

Sędziowie: r.pr. Z. P.

r.pr. M. W. - sprawozdawca

Protokolant: r.pr. K. C.

Przy udziale Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego: r.pr. M. M.

w sprawie obwinionego r.pr. W. S. o to, że:

I.

dnia 1 sierpnia 2016 r. w R. bez uzyskania zlecenia klienta J. D. na dokonanie takiej czynności, w sytuacji, kiedy podejmując się świadczenia pomocy prawnej na rzecz tego klienta przed przystąpieniem do czynności zawodowych nie ustalił z nim podjęcia takiej czynności w zakresie świadczonych usług, przekraczając granice udzielonego mu pełnomocnictwem J. D. umocowania do prowadzenia sprawy, złożył w imieniu J. D., działając jako jego pełnomocnik, materialnoprawne oświadczenie o wypowiedzeniu umowy świadczenia usług o profesjonalne uprawianie koszykówki zawartej przez J. D. z Miejskim Klubem Sportowym (...) S.A., czym naraził J. D. na szkodę w postaci pozbawienia go prawa do wynagrodzenia należnego od klubu w sezonie 2016 r. – 2017 r., co stanowi czyn sprzeczny z zasadami etyki radcy prawnego, jak też naruszenie obowiązków zawodowych,

tj. o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2017 r. poz. 1870 z dnia 15 września 2017 r., ze zm.) w zw. z art. 6, art. 8, art. 11 ust. 1 i ust. 2, art. 12 ust. 1 oraz art. 43 ust. 1 i ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w brzmieniu ustalonym uchwałą nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.

II.

w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w okresie od 16 stycznia 2017 r. do 12 lipca 2017 r. w R., przyjąwszy zlecenie na prowadzenia sprawy J. D. przeciwko Miejskiemu Klubowi Sportowemu (...) S.A. o zapłatę, na żądanie klienta nie informował go o prawdziwym przebiegu tej sprawy i jej wyniku, w tym udzielał nieprawdziwych informacji mających świadczyć o tym, że złożył w sądzie pozew i uzyskał wydany przez sąd nakaz zapłaty przeciwko klubowi, a dalej – że składa wnioski o nadanie klauzuli wykonalności oraz że oczekuje na doręczenie mu przez sąd tytułu wykonawczego, jak też że jest umówiony z komornikiem sądowym mającym egzekwować roszczenia zasądzone na rzecz J. D., podczas gdy czynności takich nie podjął i skutkiem tego zdarzenia, o których w ten sposób informował klienta, jak wszczęcie postępowania sądowego i wydanie przez sąd nakazu zapłaty, a następnie tytułu wykonawczego oraz wszczęcie przez komornika sądowego egzekucji nie miały miejsca, co stanowi czyn sprzeczny z zasadami etyki radcy prawnego, jak też naruszenie obowiązków zawodowych,

to jest o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2017 r. poz. 1870 z dnia 15 września 2017 r., ze zm.) w zw. z art. 6, art. 8, art. 11 ust. 1 i ust. 2, art. 12 ust. 1 i art. 44 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w brzmieniu ustalonym uchwałą nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 74¹ pkt 2) ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych

III.

w okresie od 12 lipca 2017 r. do 5 grudnia 2017 r. w R. nie wydał na żądanie klienta J. D. pieniędzy w kwocie 18.856,00 zł z tytułu pobranego wcześniej wynagrodzenia za prowadzenie sprawy oraz na poniesienie opłaty sądowej od pozwu, do zwrotu których był zobowiązany, gdyż do daty wypowiedzenia mu przez klienta J. D. pełnomocnictwa do prowadzenia sprawy nie wykonał zleconych mu przez klienta w tej sprawie czynności, w tym w pierwszej kolejności – nie wszczął postępowania sądowego i nie wystąpił skutecznie z pozwem do sądu celem dochodzenia roszczenia, co stanowi czyn sprzeczny z prawem oraz z zasadami etyki radcy prawnego,

to jest o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2017 r. poz. 1870 z dnia 15 września 2017 r., ze zm.) w zw. z art. 6, art. 11 ust. 1 i ust. 2 oraz art. 37 ust. 5 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w brzmieniu ustalonym uchwałą nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. w zw. z art. 284 § 1 k.k.

Orzeka:

1.

Uznaje radcę prawnego W. S. za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt I określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2017 r. poz. 1870 z dnia 15 września 2017 r., ze zm.) w zw. z art.6 KERP, art.8 KERP art.11 ust. 1 i 2 KERP, art.12 ust.1 KERP i art.43 ust.1 i2 KERP i w związku z tym na podstawie art. 65 ust.1 pkt 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2017 r. poz. 1870 z dnia 15 września 2017 r., ze zm.) wymierza karę nagany.

2.

Uznaje radcę prawnego W. S. za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt II i określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2017 r. poz. 1870 z dnia 15 września 2017 r., ze zm.) w zw. z art. 6 KERP, art.8 KERP, art.11 ust. 1 i 2 KERP, art.12 ust 1 i 2 KERP art.44 ust.1 KERP i w związku z tym na podstawie art. 65 ust.1 pkt 4 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2017 r. poz. 1870 z dnia 15 września 2017 r., ze zm.) wymierza karę zawieszenia prawa do wykonywania zawodu na okres 2 lat (dwóch lat) i na podstawie art. 65 ust 2b ustawy o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2017 r. poz. 1870 z dnia 15 września 2017 r., ze zm.) orzeka zakaz wykonywania patronatu na okres 2 lat (dwóch lat).

3.

Uznaje radcę prawnego W. S. za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt III i za to na podstawie art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. ustawy o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2017 r. poz. 1870 z dnia 15 września 2017 r., ze zm.) w zw. z art.6 KERP, art.11 ust. 1 i 2 KERP, art.37 ust.5 KERP i w związku z art.284 kk na podstawie art. 65 ust.1 pkt 4 z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2017 r. poz. 1870 z dnia 15 września 2017 r., ze zm.) wymierza karę zawieszenia prawa do wykonywania zawodu na okres 2 lat i na podstawie art. 65 ust 2b ustawy o radcach prawnych orzeka zakaz wykonywania patronatu na okres 2 lat (dwóch lat).

4.

Na podstawie art. 65¹ ust 1 i ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2017 r. poz. 1870 z dnia 15 września 2017 r., ze zm.) za czyny opisane w pkt 2 i 3 wymierza obwinionemu karę łączną zawieszenia prawa do wykonywania zawodu radcy prawnego na okres 3 lat (trzech lat) oraz zakaz wykonywania patronatu na okres 3 lat (trzech lat).

5.

Kosztami postępowania w kwocie 923 zł (słownie: dziewięć dwadzieścia trzy złote 00/00) obciąża r.pr. W. S..

OSD 6/18 U z a s a d n i e n i e

Rozpoznając wniosek Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego przeciwko radcy prawnemu W. S. – obwinionemu o to, że:

1.

dnia 1 sierpnia 2016 r. w R. przekraczając granice udzielonego mu pełnomocnictwem umocowania do założenia i prowadzenia sprawy sądowej, złożył w imieniu J. D. materialnoprawne oświadczenie o wypowiedzeniu umowy świadczenia usług o profesjonalne uprawianie koszykówki, zawartej przez J. D. z Miejskim Klubem Sportowym (...) S.A., czym naraził J. D. na szkodę w postaci pozbawienia go prawa do wynagrodzenia należnego od klubu w sezonie 2016 - 2017 r.

2.

W wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w okresie od 16 stycznia 2017 r. do 12 lipca 2017 r. w R., przyjąwszy zlecenie na prowadzenia sprawy J. D. przeciwko Miejskiemu Klubowi Sportowemu (...) S.A. o zapłatę nie informował klienta o prawdziwym przebiegu tej sprawy natomiast udzielał nieprawdziwych informacji mających świadczyć o tym, że złożył w sądzie pozew i uzyskał wydany przez sąd nakaz zapłaty przeciwko klubowi, że składa wniosek o nadanie klauzuli wykonalności oraz że oczekuje na doręczenie mu przez sąd tytułu wykonawczego, jak również że jest umówiony z komornikiem sądowym mającym egzekwować roszczenia zasądzone na rzecz J. D., podczas gdy faktycznie czynności te nie miały miejsca, bo żadnego pozwu nie skierował,

3. W okresie od 12 lipca 2017 r. do 5 grudnia 2017 r. nie wydał na żądanie klienta J. D. pieniędzy łącznie w kwocie 18.856,00 zł z tytułu pobranego wcześniej wynagrodzenia za prowadzenie sprawy i na opłatę sądową od pozwu, do zwrotu której to należności był zobowiązany, gdyż do daty wypowiedzenia mu przez klienta J. D. pełnomocnictwa zleconej mu przez klienta sprawy faktycznie nie podjął i sprawy do sądu nie skierował zatem i nie opłacił.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przy OIRP we W. ustalił następujący stan faktyczny:

Skarżący J. D. pełnomocnictwem z dnia 28 czerwca 2016r umocował radcę prawnego W. S. do prowadzenia sprawy o zapłatę przeciwko Miejskiemu Klubowi Sportowemu (...) S.A. w postępowaniu przedsądowym, sądowym we wszystkich instancjach oraz w postępowaniu egzekucyjnym (k.101). Roszczenie dotyczyło płatności za 2016r., objętej dwuletnim kontraktem o uprawianie koszykówki w barwach klubu (...) S.A., którym skarżący był związany w latach 2015-2016r (k.92).

Po przyjęciu pełnomocnictwa, r.pr. W. S. w dniu 29 czerwca 2016r wystosował do (...) S.A. w imieniu swego mocodawcy wezwanie do zapłaty kwoty 141.845,21 zł, a następnie w dniu 1.08.2016r wystawił skarżącemu fakturę VAT nr (...) na kwotę 8.856,- zł brutto, obejmującą wynagrodzenie za prowadzenie sprawy (k.103). Należność tę skarżący uścił w 2 transzach, przelewami z dnia 15.08.2016r na kwotę 6.396,-zł (k.6) i z dnia 16.01.2017r na kwotę 2.460,- zł (k.5).

Skarżący w dniu 16.01.2017r. w uzgodnieniu z obwinionym, dokonał również na konto bankowe obwinionego wpłaty kwoty 10.000,-zł z przeznaczeniem na opłatę sądową od pozwu (k. 4 i k.78-81).

W dniu 1 sierpnia 2016r. r.p. W. S. przekraczając zakres udzielonego mu pełnomocnictwa złożył Miejskiemu Klubowi Sportowemu (...) S.A. w imieniu skarżącego oświadczenie o wypowiedzeniu umowy o profesjonalne uprawianie koszykówki (k.89), oraz wystosował do (...) kolejne wezwanie do zapłaty, już na kwotę 290.000,-zł. za odstąpienie przez Klub od kontraktu. (k.97 - 98).

Obwiniony, mimo przyjętego pełnomocnictwa i otrzymania od skarżącego kwoty 10.000,-zł na opłatę sądową żadnego pozwu o zapłatę przeciwko (...) S.A. nie złożył. Mimo tego, odpowiadając na e-maile skarżącego domagającego się informacji o stanie sprawy, udzielał skarżącemu również w drodze e-maili nieprawdziwych informacji, że opłatę sądową od pozwu uiszczył (k.19), że sprawa jest w toku (k.21 i 22), że oczekuje na prawomocność rozstrzygnięcia (k.23 i 25), że składa wniosek o klauzulę wykonalności (k.26), oczekuje na tytuł egzekucyjny, który został już wysłany do jego kancelarii i przystąpi do egzekwowania zasądzonej wyrokiem należności (k.28 - 34).

Skarżący, e-mailem z dnia 7.06.2017 wezwał obwinionego do zwrotu dokumentów związanych ze sprawą i wezwanie to wielokrotnie ponawiał (k.37-58), a następnie, pismem z dnia 12.07.2017r wypowiedział pełnomocnictwo (o czym dodatkowo obwinionego poinformował e-mailem), wzywając jednocześnie do zwrotu uiszczonego za obsługę prawną wynagrodzenia i opłaty sądowej od pozwu, który mimo uprzednich zapewnień obwinionego faktycznie nie został złożony (k.3, 57,59). Wszystkie te okoliczności dodatkowo znajdują potwierdzenie w zeznaniach skarżącego słuchanego w charakterze świadka w drodze pomocy sądowej (k.78).

O wszczętym i toczącym się dochodzeniu radca prawny W. S. wiedział, skoro w odpowiedzi na wezwanie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 23.X.2017r o stawienie się w dniu 17.XI.2017r na przesłuchanie wniósł o wyznaczenie nowego terminu, ogólnikowo wskazując, iż w wyznaczonym terminie będzie przebywał poza i W. (k.105-106).

Na kolejny wyznaczony na 5 grudnia 2017r. termin również się nie stawił, mimo, iż mailem z dnia 20.XI.2017r zadeklarował swe przybycie (k.107 i 110). Do wezwania do stawienia się w dniu 5.12.2017r (k.107) zostało dołączone postanowienie o przedstawieniu zarzutów, pouczenie o obowiązkowym stawieniu się, prawie do zapoznania się z materiałem dowodowym i do złożenia wyjaśnień i wniosków dowodowych, skorzystania z obrońcy jak również o obowiązku informowania o zmianach adresu pod rygorem skutków z art. 139 § 1 k.p.k. i skutkach nieusprawiedliwionego niestawienia się (k.112, 116i 117). Obwiniony żadnych wyjaśnień ani wniosków dowodowych nie złożył.

W oparciu o tak ustalony stan faktyczny, (...) zważył, co następuje:

Wniosek o ukaranie zasługuje na uwzględnienie.

Postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 5 grudnia 2017r o przedstawieniu zarzutów w świetle art.139 § 1 k.p.k. i dwukrotnego awizowania należy uznać za doręczone. Otrzymanie wezwania na rozprawę przed Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym, wyznaczoną na dzień 5 marca 2018r (k. 140) wraz z dołączonym do wezwania wnioskiem o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego obwiniony potwierdził swym podpisem na zwrotnym potwierdzeniu odbioru (k.147). Na rozprawę nie stawił się ani nie usprawiedliwił nieobecności, zatem zaistniała przesłanka z art. 377 § 1 k.p.k. w zw. z art. 74¹ ustawy o radcach prawnych, umożliwiająca prowadzenie postępowania pod nieobecność obwinionego i merytoryczne rozpoznanie sprawy. Osobista obrona na rozprawie stanowi tylko jedną z możliwości wpisujących się w zasadę określoną w art. 6 k.p.k. Obwiniony, będący wykwalifikowanym prawnikiem, wykonującym zawód radcy prawnego musiał zdawać sobie sprawę z innych sposobów realizacji swojego prawa do obrony, czy to przez pisemne odniesienie się do stawianych zarzutów, czy poprzez ustanowienie obrońcy. Prowadzone postępowanie (zarówno w fazie dochodzenia jak i po wniesieniu wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego

wskazuje, że obwiniony z prawa do obrony nie korzystał, mimo, iż jako profesjonalista musiał mieć świadomość swych uprawnień i narzędzi służących realizacji prawa do obrony.

Zgodnie z art. 64 ust.1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 o radcach prawnych (Dz.U.2017.1870 ze zm.), radca prawny podlega odpowiedzialności dyscyplinarnej za zawinione, nienależyte wykonywanie obowiązków określonych w ustawie oraz za czyny sprzeczne ze ślubowaniem radcowskim lub zasadami etyki radcy prawnego. Wyrażona w tym przepisie norma o charakterze blankietowym uzupełniona została normami konkretyzującymi, które w odniesieniu do radców prawnych zawarte są w Kodeksie Etyki Radcy Prawnego - w brzmieniu ustalonym uchwałą nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014r., stanowiącym katalog zasad dotyczących prawidłowego wykonywania zawodu.

Naruszenie tych zasad stanowi delikt dyscyplinarny skutkujący odpowiedzialnością dyscyplinarną.

Materiał dowodowy zebrany w sprawie jednoznacznie wskazuje, że obwiniony dopuścił się wszystkich zarzucanych mu czynów, oraz że czyny te stanowią delikty dyscyplinarne. I tak:

Czyn opisany w pkt 1, tj. przekroczenie granic umocowania polegające na złożeniu przez obwinionego w imieniu J. D. oświadczenia o wypowiedzeniu umowy (kontraktu) mimo, że taka czynność nie była objęta zakresem pełnomocnictwa i nie stanowiła przejaw woli klienta - pozostaje w sprzeczności z wyrażonym w art. 6 KERP obowiązkiem uczciwego, rzetelnego i zgodnego z zasadami etyki zawodowej i dobrymi obyczajami. Przekroczenie granic umocowania jest równoznaczne z podjęciem czynności bez zlecenia, zatem narusza art. 43 ust.1 KERP. Dowodzi też braku uzgodnienia z klientem zakresu usługi pomocy prawnej, co narusza obowiązek określony art. 43 ust. 2 KERP. Jest zarazem zaprzeczeniem powinności zachowania lojalności wobec klienta i dbałości o dobro klienta i ochronę jego praw, wyrażonej w art. 8 KERP. Jest czynem godzącym w istotę zawodu radcy prawnego jako zawodu zaufania publicznego, naruszając obowiązek dbania o godność tego zawodu ustanowiony art. 11 ust. 1 i ust. 2 KERP. Brak należytej staranności, zwłaszcza uwzględniającej profesjonalny charakter działania wymagany od osób wykonujących zawód radcy prawnego narusza art. 12 ust. 1 KERP.

Czyn opisany w pkt 2 wyczerpuje znamiona określone w art. 64 ust.1 ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 6, art. 8, art. 11 ust. 1 i ust. 2, art. 12 ust. 1 i art. 44 ust. 1 KERP. Nieinformowanie klienta o tym, że faktycznie pozew nie został złożony, co więcej, udzielanie całkowicie nieprawdziwych informacji (na temat wniesienia pozwu, wydania nakazu zapłaty, wystąpienia o klauzulę wykonalności a nawet skierowaniu sprawy do postępowania egzekucyjnego) ponad wszelką wątpliwość przepisy naruszają zasady ujęte w tych przepisach.

Czyn opisany w pkt III - wyczerpuje znamiona określone w art. 64 ust.1 ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 6, art. 11 ust. 1 i ust. 2 oraz, dodatkowo, art. 37 ust. 5 KERP odnośnie nierozliczenia się z klientem z tytułu pobranego uprzednio wynagrodzenia i opłaty sądowej od pozwu, w sytuacji, gdy czynności, do których przyjęcie zlecenia go obligowało faktycznie nie podjął, pozwu nie skierował i nie opłacił.

Przeprowadzone dowody wskazują, że wszystkie, zarzucane obwinionemu czyny zostały przez niego popełnione i stanowią delikt dyscyplinarny skutkujący odpowiedzialnością dyscyplinarną i stosownym ukaraniem.

Przy ustalaniu wymiaru kary za każdy z popełnionych przez obwinionego deliktów dyscyplinarnych Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uwzględnił dyspozycję z art.53 § 1 i 2 k.k., zgodnie z którą organ orzekający wymierza karę według swojego uznania, oceniając stopień winy oraz społecznej szkodliwości czynu i biorąc pod uwagę cel kary w zakresie społecznego oddziaływania, jak również cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć wobec ukaranego. Wymierzając karę OSD brał pod uwagę również stopień winy, sposób działania obwinionego i jego stosunek do klienta jak również warunki osobiste sprawcy.

Kierując się powyższymi względami, za czyn opisany w pkt 1 orzeczenia ukarał obwinionego karą nagany, mając na względzie dotychczasową niekaralność obwinionego i przyjmując, iż kara ta, druga co do rangi z katalogu kar ujętych

w art. 65 ust.1 ustawy o radcach prawnych, spełni cele zapobiegawcze i wychowawcze w stosunku do obwinionego i wykształci u niego pożądaną postawę na przyszłość.

Za czyn opisany w pkt 2 orzeczenia, obwiniony został ukarany karą zawieszenia prawa do wykonywania zawodu na okres 2 lat i zakaz patronatu na okres 2 lat. W ocenie OSD fakt, że obwiniony udzielając klientowi nie tylko nieprawdziwych, ale wręcz celowo kłamliwych informacji o sprawie, nie tylko dopuścił się rażącego niedopełnienia obowiązków zawodowych, ale w sposób szczególny podważył publiczne zaufanie do zawodu radcy prawnego. OSD miał przy tym na względzie, że niepodjęcie czynności, mimo przyjęcia zlecenia i pobrania wynagrodzenia, unikanie kontaktu z klientem i nieprawdziwe informowanie o sprawie są szczególnie nagannym sposobem wykonywania zawodu radcy prawnego (orzeczenie z 22.I.2014r WO 81/13). Uznał więc, że wymierzona kara jest współmierna do popełnionego czynu, gdyż oprócz wychowawczego celu stanowić będzie bardziej skuteczne zapobieżenie popełnienia przez obwinionego podobnych czynów, przy czym okres, na jaki zawieszono prawo do wykonywania zawodu i orzeczono będzie właściwym okresem na wykształcenie się u obwinionego pożądaney postawy w przyszłości. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny rozważył jednocześnie okoliczność, że w razie pełnienia patronatu obwiniony miałby możliwość jeżeli nie propagowania – to utrwalania wśród aplikantów radcowskich podobnych praktyk i w konsekwencji uznał za konieczne podjęcie takiego środka zapobiegawczego, jakim jest zakaz pełnienia patronatu.

Brak rozliczenia się z klientem mimo wezwań do zwrotu niesłusznie pobranych kwot również jest szczególnie nagannym sposobem wykonywania zawodu, uwłaczającym godności zawodu radcy prawnego i tym samym, oraz z tych samych względów jak podane wyżej uzasadnia wymierzenie obwinionemu kary zawieszenia prawa wykonywania zawodu radcy prawnego i zakazu patronatu na okres 2 lat również za czyn opisany w pkt 3.

Jednoczesne ukaranie obwinionego za kilka przewinień dyscyplinarnych obligowało Okręgowy Sąd Dyscyplinarny do wymierzenia obwinionemu kary łącznej, zgodnie z zasadami ujętymi w art. 65¹ ust.2 ustawy z dnia 6 lipca 1982r o radcach prawnych (t.j.Dz.U.2017.1870).

Orzeczenie o kosztach postępowania dyscyplinarnego zapadło w oparciu o art.70⁶ ust.2 ustawy o radcach prawnych.

Od niniejszego orzeczenia przysługuje odwołanie do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego za pośrednictwem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego, w terminie 14 dni od doręczenia orzeczenia wraz z uzasadnieniem.